

חן סמיר

יודקובסקי. מנוסי שיכנע את יודקובסקי לרכוש שרפרף כזה עבור בתו. **לסולה מורס,** לעור מת זאת, אלמנתו של נרח מורס ומבעלי העיתון, הביאו כיסא רגיל.

■ **יושבראש** סיעת הליכוד, **חיים קרסמן,** רואג לזכויות הנשים כנסת. ביום השלישי בערב, עם תום ההצבעה במליאה על תקציב המדינה, הודה יושב ראש הישיבה ל.גברים בוועדת הכספים. קטע אותו קופמן: **ומה עם סמדר אלחנני,** ש' עברה לא פחות קשה? אלחנני היא כלכלנית, היועצת לוועדת הכספים בעבודתה.

■ מה מעלה את לחץ דמיון של קופמן? מילים כגון "הסדר רות" ו"קופת-חולים". קופמן שיחזר באוזניה של שרת-הב"י **ריאות שושנה ארבל-אלחנני,** את תלואותיו במכון מור. השרה הסימפטית הביעה פליאה גמורה. "מה זאת אומי רת?" השתוממה, "בריוק ביקרתי שם. היה נהדר. אפילו לא גבו ממני תשלום!" זה כבר העלה את המתו של קופמן שהגיב: "נו, באמת! נסי ללכת לשם בעילום שם." משניסתה ארבל למחות באוזניו ולטעון שלא ערכה שם ביקור ירשמי, לא התאפק קופמן וצחק: "ראו אותה, את הצנועה

זר כי המסיבה הועברה מקפה הבימה לגלריה הלבנה. השיר נוי לא היה משמעותי, שכן שני בתי-הקפה שוכנים זה מול זה, אך עורר תמיהה. הסיפור שמי אחורי הקלעים אינו מאכזב: סיפרה של העיתונאית ששימשה במשך חודשים אחדים כדוברת התיאטרון הלאומי, עורר את המתזעמם של כמה משחקני התיאטרון. הרכילות שמאחורי הקלעים, הסתבר, לא כליכך זוהר ומפוגנת. לכן נועקו מנהלי התיאטרון, כשהובהר להם שהמסיבה תוכננה להיערך בקפה של התיאטרון. הם פירשו זאת כמתן חסות לספר ולתוכנו. שליחים כהולים פקדו את ביתו של **דידי מנוסי,** המופקד על הוצאת עידינים שהוציאה את הספר לאור, ומנוסי הבין את הבקשות שלא ניתן לסרב להן... "סוף טוב, הכל טוב" — המסיבה נערכה בהצלחה ונכחו בה נציגי תיאטרון הבימה וכן בעלי הקפה של התיאטרון, שחצו את הכביש וחגגו בבית-הקפה שממול.

■ כמסיבה נוצרה בעיה כיצד להושיב את המכובדים במיוחד מבין האורחים, שכן הכיסאות בגלריה הלבנה הם מעין שרפים רפים, שניתן לשבת עליהם רק על הכיכיים. **דידי מנוסי,** ער רך הוצאת עידינים, הושיב בפווה זו בריוק את עורך עיתונו, **רב**

זאבה אהרני

על כך מוכיח הממשלה, אליי קים רובינשטיין: המישנה אימרת: אלה רברים שארם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת גם לעולם-הבא" שחל לא נשאר חייב וחתם את הפינג' פונג: רק המערך יכול ליהנות מהפירות האלה כבר בעולם-הבא"

כתפיה של שרת-הבריאות: הרופאים, האחיות, תקציב מיש' רדה ונתן (אלמוזלינו). ביום השלישי, סמוך לשעת חצות בלילה, עם אישורו של תקציב המדינה כנסת, ניתן היה להבי' חין באשה בעלת הבעה עייפה האומרת לתוך שפופרת-הטלפון: "נתן, לחזור? לחזור הביתה?... טוב, אני אחזור" לעיתונאי ש' עמד לצידה היא הסבירה: "נו טוב, הוא לבר כל היום, אז אני חוזרת לתל-אביב. מתי אני צרי' כה לחזור מחר לירושלים? ברבע ל-8 בבוקר"

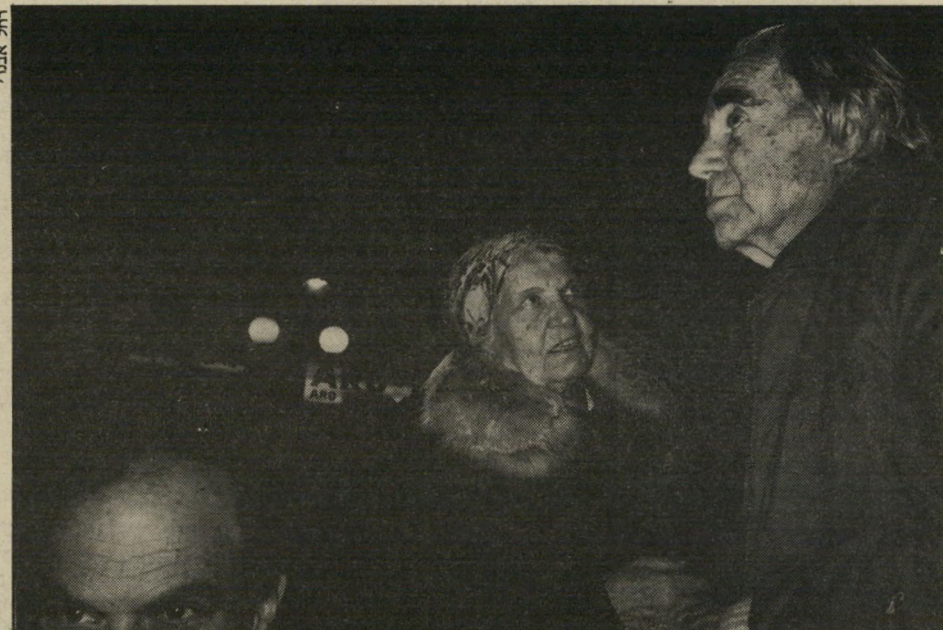
שלי. באמת איש לא זיהה אותך שם"

■ כל טרדות העולם הן על

■ **אבי בלאייר,** המשמש כיום כראש דור ההמשך של הרליס-העצמאיים. מאמין כי נראה בדור-ישראל. בימים אלה מצוי בלאייר את בוגרי מוסדות הנוער של תנועת העבודה הלי' ברלית בפניות ככתב להצטרף לדור-ההמשך. הלשונות הרעות

■ עייפה-עייפה, אבל לפחות מעריכים אותה. מי שמבסוט

רחל אגנר

אביגדור סטימצקי הצייר פגש השבוע באקראי בגניה אחאי, אשת הסופר יוסף אחאי ואמה של אביטל ד'לונף. בעלת המועדון המפורסם וילג גייט בניו יורק, בשנות ה-30 אירגנה גניה את הפירסומות שהופיעו במסע-העדלאידע ברחובות תל-אביב, ואת מלאכת הציור של הפירסומות מסרה לסטימצקי. משמאל בתמונה: מנתח-הלבבות הפרופסור דני גור.

סרי רובר שהיא כתבת ישראלית בז'נבה, נבחרה לא מכבר כיו"ר תא כתבי-החוץ בעיר השווייצית. על-פי הצעת כתב סובייטי, בתמורה הציעה רובר את הכתב הסובייטי כסגנה. שניהם נבחרו פה-אחד. לפני כן - הוזמנה רובר לביקור בברית-המועצות על-ידי סוכנות הידיעות הסובייטית. נובוסטי."

במפלגה מלעיות שבלאייר עסוק כליכך ככתיבת מיכתבים, עד שלא נותר לו מרץ לפעילות מסוג אחר.

ממנה במיוחד הוא השר **אריאל שרון,** האומר ללא הרף למקור רביו שושנה ארבל-אלמוזלינו היא אחרות מנהיגי-הפועלים.

■ **רפי גינת,** מנהל מחל' קתהבידור של הטלוויזיה-הכללית ואשתו האקוויטית **נאוה** חגגו ביום השני מלאת שנה להרדת ילדם הבכור. גינת מעסיקה עצמה בימים אלה בשיווק, בעוד שבעלה עסוק בשלל מישרותיו בטלוויזיה.

■ ישיבת-הממשלה ביום הרשון שעבר היתה קצרה במיוחד לרגל ועידת-חרות, ונמשכה עד השעה 11 בלבד. בדרך-כלל מחולקים למשתתפים פירות הפעם, עקב הקיצור. נערך מקור מם מהשולחן. העיר על כך משה שחל מהמערך: "במקום פירות העונה, אני מבין שמאכילים אותנו בפירות-הוועידה..." העיר

טטיאנה קנליס-אולייך המופיעה בתפקיד סוניה בהצגה הדוד ואניה של צ'כוב, בבימויו של חן שניר, חגגה בחברת השחקנים את הצגת ה-150 בסעודה בפונדק השובך. לטטיאנה היתה סיבה כפולה לשימחה: היא עוזבת בקרוב את התיאטרון, כדי להתפנות ללידתה הקרובה. בתצלום: טטיאנה מנשקת את השחקן שמוליק סגל, כשצופה בהם אשתו.

דפנה ברק